

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
Factors Related to Public Service Efficiency
of the Local Government Organization in Manang District,
Satun Province

ทัตพิชา คงขวัญ¹

Thatphicha Khongkhwan¹

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์²

Theppasak Boonyarataphan²

¹ ผู้นิพนธ์ประสานงาน, นักศึกษาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Corresponding Author, Graduate Student, Degree of Master of Public Administration, School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University, E-mail: khongkhwan.2607@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร.; หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Associate Professor Dr., Master of Public Administration Program, School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand, E-mail: Theppasak.Boo@stou.ac.th

Received: 23 September 2025, Accepted: 26 December 2025, Published: 26 December 2025

PPPA: วารสารนโยบายและกิจการสาธารณะ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม 2568 – ธันวาคม 2568)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล (2) ศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยต่างๆ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล (4) เสนอแนะแนวทางเพิ่มประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 205 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ได้จากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ จำนวน 136 คน ผู้ศึกษาเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 ขั้นตอน ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 4 คน ได้แก่ นายก อบต. และ ปลัด อบต. ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำมาตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (3) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ การบริการสาธารณะแนวใหม่ และหลักธรรมาภิบาล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะ โดยที่ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับ ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (4) แนวทางเพิ่มประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ มีงบประมาณที่เพียงพอ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะ มีการปรับแก้กฎหมาย ระเบียบ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายจากภายนอกในการให้บริการสาธารณะ และควรเตรียมแผนรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

Abstract

The objectives of this study were to: (1) examine the efficiency level of public service provision by local administrative organizations in Manang District, Satun Province; (2) compare the efficiency levels of public service provision among different local administrative organizations in Manang District, classified by various factors; (3) investigate the relationship between those factors and the efficiency of public service provision by local administrative organizations in the district; and (4) propose guidelines to enhance the efficiency of public service provision in Manang District, Satun Province.

This study employed mixed-methods research design. For the quantitative approach, the population consisted of 205 personnel of subdistrict administrative organizations. A sample of 136 respondents was determined using Taro Yamane's formula and selected through two-stage sampling: stratified random sampling followed by simple random sampling. A questionnaire was used as the data collection instrument, and the data were analyzed using frequency, mean, percentage, t-test, and Pearson's correlation analysis. For the qualitative approach, the population comprised eight executives of subdistrict administrative organizations, with four selected through purposive sampling. An interview form was used as a research instrument. Data was analyzed through triangulation, followed by content analysis.

The findings revealed that: (1) the efficiency of public service provision by local administrative organizations in Manang District was at a high level; (2) the efficiency levels of Palm Phatthana Subdistrict Administrative Organization and Nikhom Phatthana Subdistrict Administrative Organization significantly differed in three areas: infrastructure, quality of life promotion, and planning, investment, commerce, and tourism promotion, while no significant differences were found in other areas; (3) new public management, new public governance, new public service, and good governance showed positive correlations with public service efficiency, with all four factors having a moderate relationship at the 0.05 significance level; and (4) strategies for enhancing efficiency include ensuring personnel possess adequate knowledge, securing sufficient budgets, adopting technology in service delivery, revising laws and regulations to align with practical operations, fostering cooperation with external partners in public service provision, and preparing concrete plans for responding to natural disasters.

Keywords: Efficiency; Public service; Local Administrative Organization; Manang District; Satun Province

บทนำ

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และหน้าที่ในการเชื่อมประสานความร่วมมือระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการบูรณาการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ อีกมากมาย เพื่อพัฒนาจังหวัดสตูล องค์การบริหารส่วนตำบล มีบทบาทสำคัญในการดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล แทนรัฐบาลกลาง เปรียบเสมือนหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ดังนั้น บุคลากรในหน่วยงานจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นกลไกขับเคลื่อนภารกิจให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

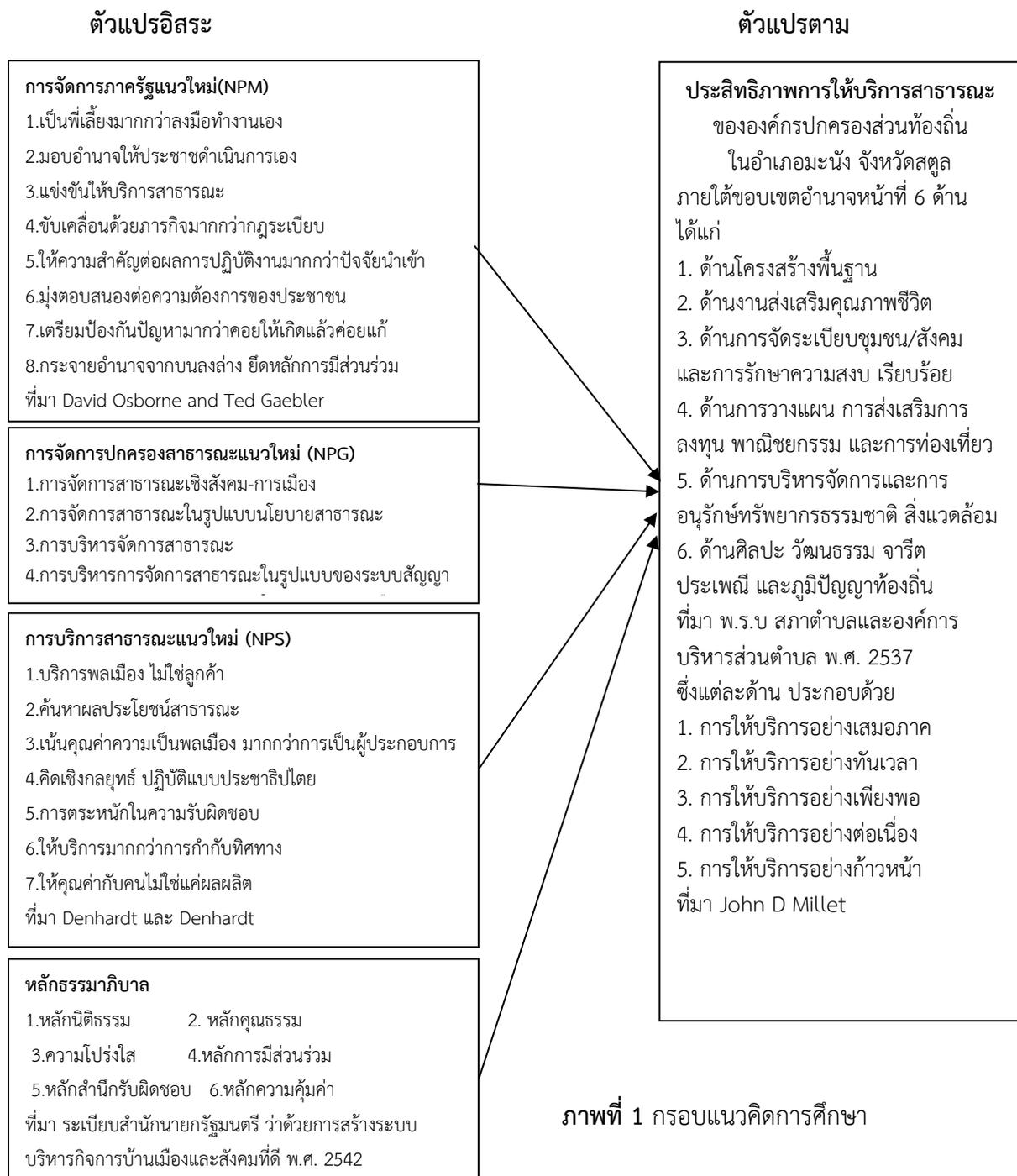
ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ทั้ง 2 แห่ง มีการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) เป็นประจำทุกปี เพื่อประเมินและยกระดับประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่างๆ เช่น การบริหารราชการ การบริการประชาชน และธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพขององค์กรท้องถิ่นให้สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการประเมินในปี 2566 และ 2567 ดังนี้ อบต.ปาล์มพัฒนา มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.65 และ 77.94 ตามลำดับ ส่วน อบต.นิคมพัฒนา มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 82.35 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าบาง อบต. มีคะแนนประสิทธิภาพการทำงานลดลง บางแห่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อย อีกทั้งยังพบปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆ ในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ เช่น อำนาจในการบริหารงาน งบประมาณ และกำลังคน เป็นต้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ซึ่งผลของการศึกษาคั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานบริการสาธารณะด้านต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ให้มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน อีกทั้งยังตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยต่างๆ
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
- 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ผู้ศึกษาได้มีการสังเคราะห์วรรณกรรม จากแนวคิดของ David Osborne and Ted Gaebler, Stephen P. Osborne, Denhardt และ Denhardt, John D Millet และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 รวมทั้งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

สมมติฐานการศึกษา

จากกรอบแนวคิดการศึกษาข้างต้น สามารถนำมากำหนดสมมติฐาน ได้ดังนี้

- 1) ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ใน ระดับมากขึ้นไป
- 2) ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน
- 3) การจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
- 4) การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
- 5) การบริการสาธารณะแนวใหม่ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล
- 6) หลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 205 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ได้จากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ จำนวน 136 คน ผู้ศึกษาเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 ขั้นตอน ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง คือ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นผู้บริหารระดับสูง ที่รับผิดชอบในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม ให้ได้จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนที่ 2 และ 3 เป็นคำถามปลายปิด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ตัวเลือก (Rating Scale) ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น สภาพปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนนี้เป็นคำถามปลายเปิด

2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่กำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า ใช้ในการเก็บข้อมูลกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับข้อคิดเห็นระดับประสิทธิภาพ ที่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล รวมทั้งสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะ

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการ Index of Item-Objective Congruence: (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม 0.85 และแบบสัมภาษณ์ 0.70 ผู้ศึกษานำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกข้อ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.983

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

4.1.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถาม มีดังนี้ 1) ใช้การแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form 2) ติดตามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบกลับมา 3) ตรวจสอบความครบถ้วน ของการตอบแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ มีดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ และหัวข้อที่จะสัมภาษณ์ 2) เตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องบันทึกเสียง สมุดบันทึก 3) กำหนดวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ที่สะดวกสำหรับทั้งสองฝ่าย 4) แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และขออนุญาตบันทึกเสียง (ถ้ามี) 5) ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ 6) ปิดการสัมภาษณ์

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย

ศึกษาข้อมูลจากแผนปฏิบัติการประจำปีของท้องถิ่น และศึกษาจากผลการประเมิน LPA (Local Performance Assessment) หรือการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย การหาอัตราส่วนร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-test โดยใช้การวิเคราะห์ One Sample t-test ใช้การทดสอบทางเดียว (One-tailed Test) และ Independent-Sample T-Test รวมทั้ง การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำมาตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล จากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ตามเนื้อหา ภายใต้กรอบ SWOT

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเม่นัง จังหวัดสตูล

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเม่นัง จังหวัดสตูล มีจำนวนทั้งสิ้น 136 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 - 5 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 มีตำแหน่งอยู่ในสังกัดสำนักปลัดและกองการศึกษา

เท่ากัน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ปฏิบัติงานในสังกัด อบต.ปาล์มพัฒนาและ อบต.นิคมพัฒนา
เท่ากัน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

2.1) ความคิดเห็นเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ในภาพรวม

ปัจจัย ที่	ปัจจัยที่การให้บริการสาธารณะ	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1	การจัดการภาครัฐแนวใหม่	4.04	0.49	มาก
2	การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่	4.04	0.51	มาก
3	การบริการสาธารณะแนวใหม่	4.36	0.58	มากที่สุด
4	หลักธรรมาภิบาล	4.62	0.48	มากที่สุด
รวม		4.26	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.26) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก คือ หลักธรรมาภิบาล (\bar{X} = 4.62) รองลงมา คือ การบริการสาธารณะแนวใหม่ (\bar{X} = 4.36) ซึ่งทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (\bar{X} = 4.04) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ (\bar{X} = 4.04) ซึ่งทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับมาก

2.2) ความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ในภาพรวม

ด้านที่	ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.38	0.49	มากที่สุด
2	ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.21	0.52	มากที่สุด
3	ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	4.08	0.56	มาก

ด้านที่	ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	\bar{X}	S.D	ความหมาย
4	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	4.04	0.55	มาก
5	ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.12	0.52	มาก
6	ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.98	0.59	มาก
รวม		4.14	0.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพอยู่ในลำดับแรก คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.21$) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการบริหารจัดการฯ ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนฯ ($\bar{X} = 4.08$) ด้านการวางแผนฯ ($\bar{X} = 4.04$) อยู่ในระดับมาก ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านการศึกษาศาสนาฯ ($\bar{X} = 3.98$) ซึ่งก็ยังอยู่ในระดับมาก

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1) วัตถุประสงค์ที่ 1 คือ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาไว้ดังนี้ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมากขึ้นไป สถิติที่ทดสอบคือ t-test โดยใช้การวิเคราะห์ One Sample t-test

H_0 : ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ต่ำกว่ามาก

H_a : ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก

ประสิทธิภาพ	t	Sig
1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	102.421	0.000
2.ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	92.786	0.000
3.ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	85.037	0.000
4.ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	85.589	0.000
5.ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	92.083	0.000
6.ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	78.800	0.000

จากตารางที่ 3 พบว่าค่า Sig = .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น คือ ปฏิเสธ Ho ยอมรับ Ha ที่กำหนดไว้ว่า ระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมากขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2) วัตถุประสงค์ที่ 2 คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ได้กำหนดสมมติฐานการศึกษา ไว้ดังนี้ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน สถิติที่ทดสอบคือ t-test โดยใช้การวิเคราะห์ Independent-Sample T-Test

Ho : ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ไม่แตกต่างกัน

Ha : ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา

ประสิทธิภาพ	t	Sig
1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-2.269	0.013
2.ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	-3.107	0.001
3.ด้านการจัดระเบียบชุมชน ฯ	-0.58	0.281
4.ด้านการวางแผน ฯ	2.57	0.006
5.ด้านการบริหารจัดการฯ	-0.654	0.257
6.ด้านการศาสนาฯ	-0.841	0.201

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ค่า Sig = .013 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ค่า Sig = .001 และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ค่า Sig = .006 พบว่าค่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น ปฏิเสธ Ho ยอมรับ Ha ที่กำหนดไว้ว่า ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.3) วัตถุประสงค์ที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน 1) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ 2) การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ 3) การบริการสาธารณะแนวใหม่ 4) หลักธรรมาภิบาล โดยผู้ศึกษาจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมเป็นรายด้าน ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ในภาพรวมของทุกปัจจัย

ความสัมพันธ์ระหว่าง	Sig	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
การจัดการภาครัฐแนวใหม่ กับ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	0.000	.687	ปานกลาง
การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ กับ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	0.000	.680	ปานกลาง
การบริการสาธารณะแนวใหม่ กับ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	0.000	.509	ปานกลาง
หลักธรรมาภิบาล กับ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ	0.000	.461	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล พบว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่ การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ การบริการสาธารณะแนวใหม่ และหลักธรรมาภิบาล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ โดยที่ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

4) สรุปตามวัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อเสนอแนะแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล สรุปได้ดังนี้

- (1) เจ้าหน้าที่ บุคลากรที่ปฏิบัติงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในตำแหน่งหน้าที่เป็นอย่างดี
- (2) ควรมีงบประมาณที่เพียงพอ ในการบริหารจัดการ การให้บริการสาธารณะ
- (3) ควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงาน อย่างเป็นจริงเป็นจัง
- (4) ควรประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายจากภายนอก โดยระบุและคัดเลือกภาคีเครือข่ายที่มีความเหมาะสม ที่มีความเชี่ยวชาญและมีทรัพยากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้
- (5) ควรปรับแก้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและตามบริบทพื้นที่ เพราะกฎหมายท้องถิ่นบางฉบับ อาจล้าสมัยและไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้การทำงานติดขัดและไม่คล่องตัว
- (6) ควรเตรียมแผนรับมือ กับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะสร้างความปลอดภัยและลดความเสียหายแก่ประชาชน

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1) ระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากขึ้นไป ค่า Sig = .00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น คือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_a ที่กำหนดไว้ว่า ระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมากขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ตีมัน (2560) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษา มีดังนี้ 1) ระดับการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ คือ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น งานส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนทิพย์ อรุณสวัสดิ์ฤกษ์ ชาญเดช เจริญวิริยะกุล และ วราพร ดำรงกุลสมบัติ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง อำเภอมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง อำเภอมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

2) ระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล จำแนกตามปัจจัยต่างๆ พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว พบว่าค่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_a ที่กำหนดไว้ว่า ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวย ตาเม่น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (1) การเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ส่วนงานด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

3) ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ โดยที่ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ด้านการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการ ให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีระดับความสัมพันธ์อยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ การให้ ความสำคัญต่อผลการปฏิบัติงานมากกว่าปัจจัยนำเข้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .618 รองลงมา คือ เป็นที่ เลี้ยงมากกว่าลางมือทำงานเอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .613 และมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการเอง ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .577 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อ การพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ เพิ่ม ประสิทธิภาพและประสิทธิผล เน้นวัดผลงานและประเมินผลลัพท์อย่างชัดเจน ทำให้หน่วยงานภาครัฐต้อง ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการปรับปรุงการให้บริการและดำเนินงานของ ภาครัฐให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด เปิดเผยข้อมูลให้กับประชาชนได้รับทราบ ถึงการ ดำเนินงานของภาครัฐที่มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนด นโยบายสาธารณะ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของ องค์การบริหารส่วนตำบล ใน อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ด้านการจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีระดับความสัมพันธ์อยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ การจัดการ สาธารณะในรูปแบบนโยบายสาธารณะ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .624 รองลงมา คือ การจัดการสาธารณะเชิง สังคม-การเมือง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .607 และการบริหารการจัดการสาธารณะในรูปแบบของเครือข่าย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .594 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rhodes ที่ได้เห็นว่า การจัดการปกครอง สาธารณะแนวใหม่ เป็นชุดของการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและวิธีการในการปฏิบัติต่อสังคม โดยเน้นที่การมีส่วนร่วม ของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม การสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์ระหว่างภาคส่วนต่างๆ และการกระจาย อำนาจการตัดสินใจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Osborne ที่เห็นว่า การจัดการปกครองสาธารณะแนวใหม่ เป็นแนวคิดที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ โดยมองว่ารัฐบาลไม่ได้เป็นผู้เล่นหลักเพียงอย่างเดียว แต่ต้องร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ ในการกำหนดนโยบาย และให้บริการสาธารณะ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของ องค์การบริหารส่วนตำบล ใน อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ด้านการบริการสาธารณะแนวใหม่ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพการ ให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีระดับความสัมพันธ์อยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ ให้คุณค่ากับคน ไม่ใช่แค่ผลผลิต ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .490 รองลงมา คือ ให้บริการมากกว่าการกำกับทิศทาง ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .477 และคิดเชิงกลยุทธ์ ปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .448 ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Denhardt และ Janet Denhardt ที่เห็นว่า การบริการสาธารณะแนวใหม่ เป็น แนวทางในการบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นคุณค่าของความเป็นประชาธิปไตย ความเป็นพลเมืองและความ รับผิดชอบต่อสังคม โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการ ของประชาชนและสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับประชาชน รวมทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ

ปกครอง ศิริประกอบ ที่เห็นว่าการบริการสาธารณะแนวใหม่ เป็นการให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภาครัฐ มีการเปิดกว้างและเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและรับฟังความคิดเห็นประชาชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเม่นัง จังหวัดสตูล ด้านหลักธรรมาภิบาล มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเม่นัง จังหวัดสตูล โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าข้อที่มีระดับความสัมพันธ์อยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ หลักความคุ้มค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .491 รองลงมา คือ หลักการมีส่วนร่วม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .457 และหลักสำนึกรับผิดชอบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .438 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปัญญา ฉายะจินตาวงศ์ และรัชณี ภูตระกูล ที่เห็นว่า หลัก ธรรมาภิบาล เป็นการบริหารจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาประเทศโดยมีการเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของสังคม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อย่างสมดุล ส่งผลให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ตลอดจนมีการใช้อำนาจในการพัฒนาประเทศชาติ ให้เป็นไปอย่างมั่นคงยั่งยืนและมีเสถียรภาพ รวมทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ถวิลวดี บุรีกุลและคณะ ที่เห็นว่าธรรมาภิบาล เป็นเรื่องของหลักการบริหารแนวใหม่ ที่มุ่งเน้นหลักการ โดยมีใช้หลักการที่เป็นรูปแบบทฤษฎีการบริหารงาน แต่เป็นหลักการทำงาน ซึ่งหากมีการนำมาใช้เพื่อการบริหารงานแล้ว จะเกิดความเชื่อมั่นว่าจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีที่สุดคือ ความเป็นธรรม, ความสุจริต, ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการควรให้ความสำคัญทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการองค์กร การมีส่วนร่วมของประชาชน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ถนน และระบบสาธารณูปโภค เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและสะดวกมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งพัฒนากระบวนการให้บริการให้มีความรวดเร็ว ลดขั้นตอนที่ซับซ้อน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือปัญหาของประชาชนได้อย่างทันท่วงที

นอกจากนี้ ควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการสาธารณะ เช่น ระบบรับคำร้องออนไลน์ การชำระภาษีผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และช่องทางการเรียนผ่านเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน เพื่อเพิ่มความสะดวกและลดระยะเวลาในการให้บริการ ขณะเดียวกันควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการให้บริการสาธารณะ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น การกำหนดนโยบาย และการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กร

ในด้านการบริหารจัดการ องค์กรควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของพื้นที่ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเพียงพอ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรผ่านการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานอื่น รวมทั้งควรปรับปรุงกฎหมายหรือระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เพื่อให้การให้บริการสาธารณะมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การดำเนินงานขององค์กรควรวีถีหลักธรรมาภิบาล โดยมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และเปิดเผยข้อมูลสำคัญต่อสาธารณะ เช่น ข้อมูลด้านงบประมาณ โครงการพัฒนา และผลการดำเนินงาน ผ่านช่องทางที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากประชาชน

สำหรับการศึกษาค้างต่อไป ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่นของจังหวัดสตูล หรือพื้นที่อื่นที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ นอกจากนี้ ควรมีการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร และอาจประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติขั้นสูง เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เรียวกฤติ รันศรี. (2565). อิทธิพลของปัจจัยทางการบริหาร ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- วาสนา ยีรงค์. (ม.ป.ป.) การถ่ายโอนภารกิจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการถ่ายโอน. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์, 18(2), 27-57.
- ศรินทิพย์ อรุณสวัสดิ์ฤกษ์, ชาญเดช เจริญวิริยะกุล, วราพร ดำรงค์กุลสมบัติ. (2564). ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 1(4), 1-12.
- เสาวลักษณ์ ตีมัน. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- อำนาจ ตาเม่น. (2550). การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สารนิพนธ์ แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.